

1941-04-27

SENDER

Sonja Ferlov Mancoba

RECIPIENT

Richard Mortensen

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Date in letter.translated 2025-02-07

Sender's location:

Paris

Mentioned people:

Ejler Bille

Minna Ferlov

Robert Jacobsen

Henri Laurens

Carl-Henning Pedersen

Archive:

The Ferlov Mancoba

archive.translated 2025-02-07

DOCUMENT CONTENT

Sonja Ferlov writes to Richard Mortensen and thanks him for his letter and the books he has sent her. She recounts their previous acquaintance and how back then she did not understand his thoughts, but that they keep emerging and make sense to her now. She writes about the human condition and inner freedom, as well as her artistic creative process, where the thing becomes a process for her, more than a result. She talks about her unresolved relationship with the outside world. The letter stops and presumably resumes in July 1941 – cf. the postmark – where she asks him to call her mother.translated 2025-02-07

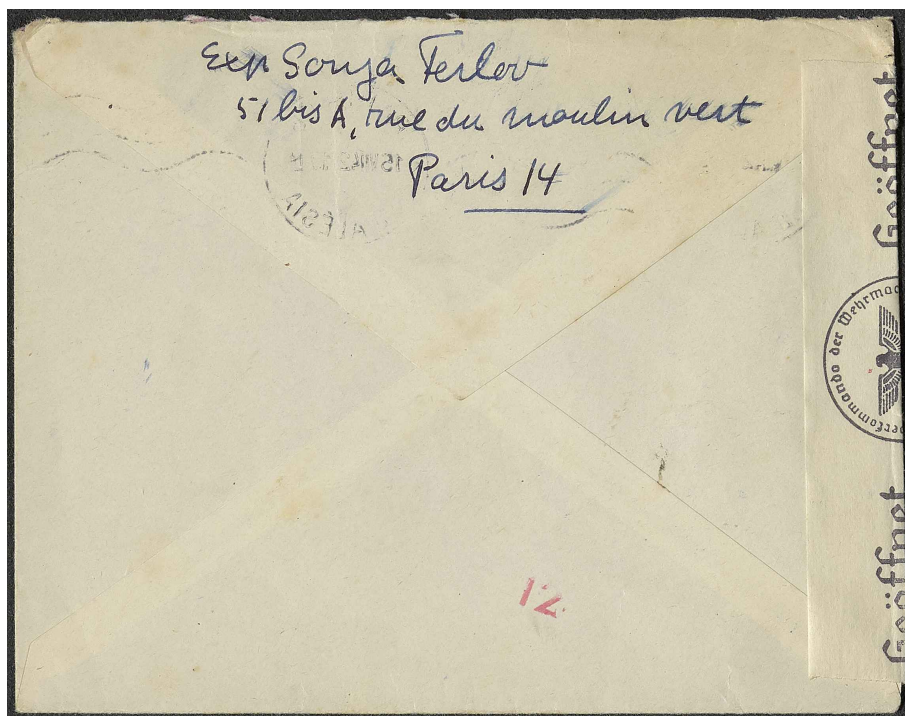
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

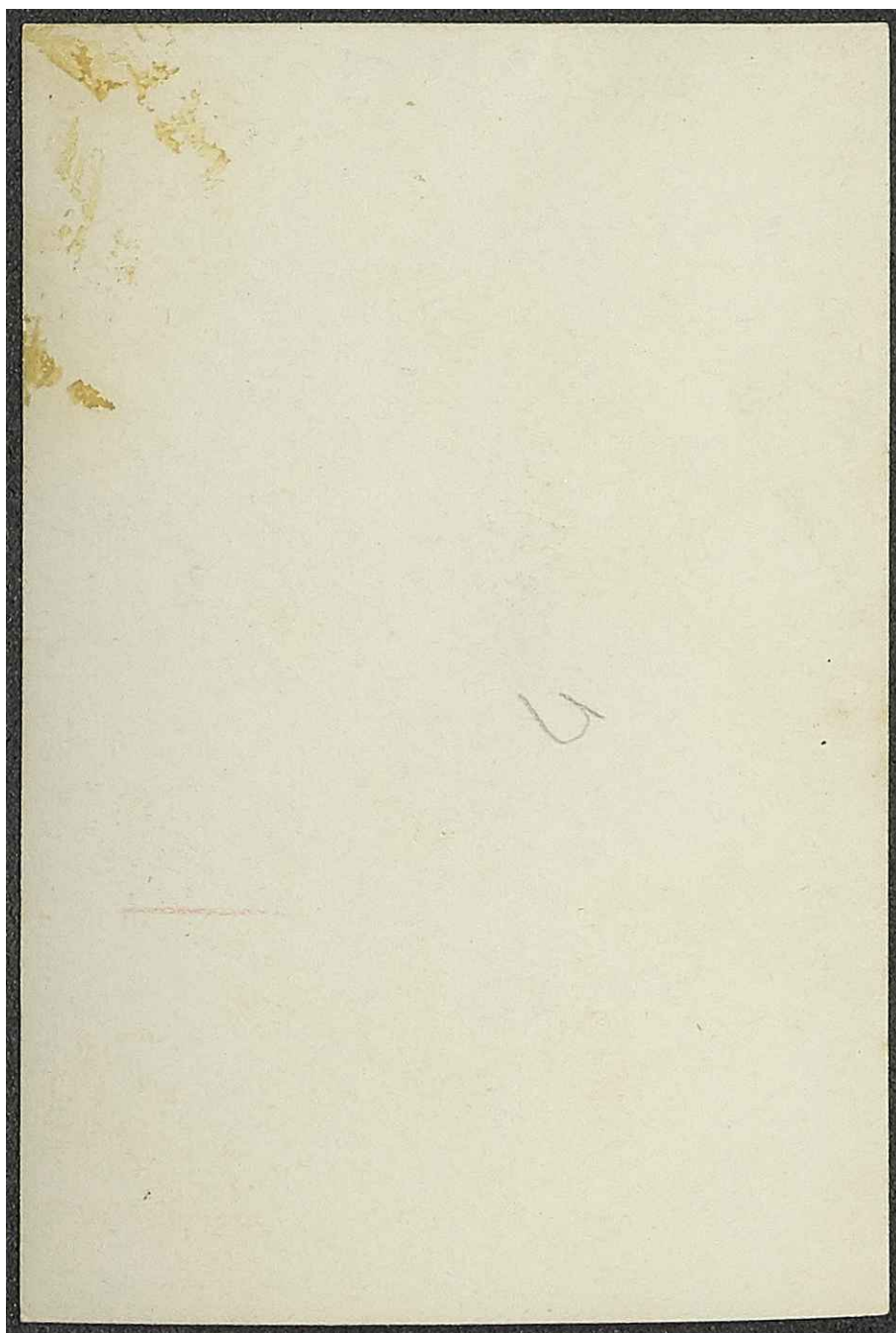
**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Paris

27/4 - 41

Min kære gamle Ven og Kammerat Morten.
Tak for dine 2 Breve og hjertelig Tak ogsaa for
Bøgerne om dem vil jeg senere skrive. Nej, jeg
har ikke glemt dig, jeg har tit tænkt paa dig,
tænkt paa mangt og meget som du lærte mig
om Livet, din Erfaring var saa langt større
end min, saa ofte forstod jeg maaske ikke naar du
talte, men jeg lyttede med fuld tillid. Efterhaanden
som min direkte Erfaring i Livet voksede er det ofte
sket at Tanker er dukket frem i min Erindring
jeg havde hørt dem aar tilbage men i Dag havde livet
gjort dem til Sandhed for mig. Da har jeg tænkt paa
dig med Taknemmelighed. - Flueer Dag, hver Time
hvert Minut skulde vi føle Livets Under som
det føles med Døden for øje - Uendeligheden inden
for et givet Rum. - Det frieste Menneske kan være
en fange med Lænker om Haand og Fod du kan ikke
fratage ham friheden hvis han bærer den i sig - Døden
begrænser ikke for Mennesket Livets Uendelighed. Blev dit
høder om Døden kan kære dig at opleve Uendeligheden,
Livet der hvor tid ikke eksisterer. Det er ikke hvad
Livet skænker os, vi faar at Livet hvad vi har Vilje
og Styrke til at tage. Et Menneskes Liv bliver det Liv
Man har Viljen det er evnen til at skabe. Det farves
formes og rytmes af ydre Betingelser men det kan
kun antage de farver, Forme og Rytmer der er harmonisk
med dets indre Grundendhold. — Ja kære Morten,
det skulde jo være et svar paa dit Brev imen som
du ser her er ingen logisk Forstandsmæssig oplyggelse,
Lad ikke med Forstandens kolige Reflektion og Kritik

da vil du kun finde Skarpsom du aldrig kan sætte
 Sammen paa instinkthet at skabe et harmonisk
 Billede af disse tilsvulmede ydre Prudstykker. Jeg
 skriver spældent og det falder mig svært at finde Ord der
 dækker det Indhold jeg vil udtrykke og dog saadan er jeg
 saadan arbejder jeg, saadan lever jeg. Et stort kaos af
 Materialer samlet sammen fra her og der fra frembliggende
 steder, Stumper draget ud af Erfaringer i det virkelige Liv,
 for andre ligner det maaske en samling Skam til at
 smide bort ~~for~~ Rod og Orden for mig er det en rigdom
 der skal tjene til langsomt at bygge op en ny enkelte
 Realitet der for mig kun kan være mens jeg bygger den
 op for di ~~den~~, mens jeg arbejder mod løsningen af dens
 Indhold, mens den tager form skaber den af mig et friere
 menneske er den for mig i Livet som en planke for
 den skibbrudne paa Havet hjælper den mig til at skabe
 en fast ubrydelig Livslinie af alle de lysvare Glimt
 et Menneskeliv gennemstaaes af, Lys der fødes for at dø
 deres Liv kendte Tids Tid og dag var hvert en righed i sig
 selv har jeg løst Tingen da har den ingen værdi for mig mere
 jeg jeg har levet den er nu kun en erindring jeg
 skal ikke vende mig om for at betragte den, Livet skal
 stadig være at hverken fortid eller fremtid eksisterer kun saadan
 for jeg at nutiden bliver en forbindelse mellem fortid
 og fremtid. Man lever ikke for at skabe men man skaber
 for at leve, for ikke at gaa uvidt i det ukendte mørke foran dig
 hvor du stadig selv må medbringe Lys for at trænge frem
 for at du ikke skal bulldræbes men dobbelt føle din
 styrke i Stormen mod dig. Arbejd skal give dig kraft til
 at kaste dig ud i Livet hvor end dit Instinkt leder dig uden
 frygt for de katastrofer det medfører. Du har intet valg
 i Livet du er jaget af kræfter i dig, evig jaget der er
 altid kun et at gøre du har ingen pligt i Livet uden
 den at være ærlig mod dine Følelsers Instinkt og handle
 derefter. - Naa, min gamle Far du venter nok af mig
 at jeg skulde tale om Kunst, Maleri og Skulptur men det
 forstår jeg mig nok kun lidt paa. Jeg må først sige
 at finde Klarhed i ~~den~~ tidens løg for mit Standpunkt
 i Livet der ligger til grund for det man vil udtrykke

naar indholdet afklares da tror jeg ogsaa det tager
form. Forst naar vi har talt lidt sammen kan
jeg komme til de ydre Fakter. Det som optager mig
stærkest i Dag, er nok at finde den Plads som jeg
bor samtage i, eller rettere i forhold til Samfundet.
Sidenfor tror jeg ikke men bader mig nogen plads.
Man giver dig intet du faar kun maaske du beerever.
Der er saa meget der er svært for mig at løse i Dag i
mit forhold til Omverdenen. Hjernen har jeg fo-
absolut ingen kontakt mere, dette er nok det første
brev jeg skriver udover til min Mor. I i Virkeligheden
hvis vi traaf hinanden i Dag tror jeg ikke vi midtes
dog kunde det maaske netop have betydning fordi vor verden
sejrest er saa fjern. Den du var da jeg var for mig
til at forstå mig vilde jeg maaske snarere kunde
finde nogen kontakt med, den du er nu tror jeg aldrig
jeg vilde komme til at kinde. Naar saadan skulde jeg
maaske ikke skrive men du ved jeg maa skrive hvad
der falder mig ind. — Jeg tænker paa Himmels Kloder
der er kloder hvis baner krydses der er kloder der nærmer
sig hinanden og indviker paa hinanden og aldrig krydses
der er kloder hvis baner løber parallelt — maa du kan selv
tænke videre. Alt hvad du finder i Naturens Skabelser som
understreeger forklarer hinanden. Hele Universet kan du forstå
gennem dets mindste Organisme. — Den hvis Verden
jeg bedst forstaar byerne og Bille. Man er du nok fjern
fra. I skulde gensidigt kunne give hinanden saa meget
du finder man mangler realitetsans. Jeg ser ingen
Menne der har mere kerat end Ham. Jacobsen har jeg
tillid til, jeg ~~giver~~ ~~stater~~ ~~Hemming~~ ~~Petersen~~ kender jeg ikke
men jeg var glad for at se reproduktioner af hans Ting
Man er nok meget mig men sund, tror jeg. — Naar
~~hvis du tror du lever blandt vakk fra bastim og drømme~~
~~nok som ofte som hvad der er fjent som noget paradisk~~

— Ja kære Ven det var i April
Her stoppede jeg for jeg fik begyndt
at tale om alt det jeg gerne vilde

at arbejdet og betingelserne her.
Du ser hvordan jeg er. Jeg vil
nu alligevel sende dig dette da
jeg nu har isunde at fortsætte.

Modtag mine bedste Hilsener
og vær ved godt mod
din gamle Ven

Sonja

Jeg mødte i Gaar Laurens jeg
vil besøge ham en af Dage.
han er et dejligt Menneske.

Skriv alligevel snart hvis
du har lyst og hvis du ikke
helt har opgivet mig i den
lange ventetid. Senere er det muligt
at det bliver begrænset hvad jeg kan modtage

af Brev men tal ikke
Stavis du vil gøre mig ring
som før min Mor
Tak - Paa forhånd